

Usnesení

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobkyně: **Ing. Gabriela L.**, zast. JUDr. Petrem Hrdličkou, advokátem, se sídlem Biskupcova 78, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, se sídlem Loretánské nám. 5, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2013 čj. 301745/2013-KKM

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného, kterým nebylo vyhověno žádosti pana M. H. M. A., st. přísl. Egypt (manžel žalobkyně), o nové posouzení důvodů neudělení víza.

Městský soud v Praze nemohl o žalobě věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*

Žalobkyně se však v daném případě domáhá přezkumu rozhodnutí, kterým nebylo rozhodováno o jejích právech nebo povinnostech, neboť jde o rozhodnutí ve věci jejího manžela.

Městský soud v Praze v tomto ohledu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2010 čj. 2 As 77/2009-63, dostupný na www.nssoud.cz, kde se tento soud zabýval otázkou, zda v řízení o povolení trvalého pobytu cizinci, jehož žádost je opřena o tvrzení, že je rodinným příslušníkem (otcem) občana České republiky, je matka dítěte účastníkem řízení. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud uvedl: *Nejvyšší správní soud však mezi stěžovatelem a matkou dítěte neshledává vztah společenství v nároku na trvalý pobyt cizince. Účastenství ve správním řízení se odvíjí od hmotněprávního nároku, či poměru k věci. Není zde takového společenství ve vztahu k uplatněnému nároku na trvalý pobyt a toto*

společenství nelze dovodit ani ze společné rodičovské zodpovědnosti ve smyslu § 34 zákona č. 94/1963 Sb. o rodině, ve znění pozdějších předpisů. Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, zda účastenství matky dítěte nelze podřadit pod tzv. nepřímé účastenství podle § 27 odst. 2 správního řádu, podle něhož jsou účastníky řízení další dotčené osoby, pokud mohou být řízením přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. Toto ustanovení však předpokládá přímé, bezprostřední dotčení na právech či povinnostech. U matky dítěte však ono přímé dotčení na jejích právech a povinnostech ve vztahu k povolení trvalého pobytu otce jejího dítěte rovněž není. Jedná se o dotčení nepřímé, stejně jako u jiných osob v rodinném či obdobném poměru k žadateli o povolení trvalého pobytu. Z hlediska podmínek obou forem účastenství není rozhodující, zda je rodinný vztah skutečný či pouze předstíraný či zcela formální, ale to, že jde o řízení o hmotněprávním nároku bezprostředně se dotýkajícím pouze osoby žadatele. Dotčení jiných osob jsou dotčení pouze nepřímá, byť mohou být v případě skutečných rodinných vazeb pro ostatní rodinné příslušníky citelná. Účastenství ve správním řízení však není založeno na intenzitě nepřímého dotčení, ale na přímém dotčení posuzovaným hmotněprávním nárokem.

Jakkoli v posuzovaném případě je situace jiná, neboť jde o posouzení otázky, zda může manželka cizince podat žalobu proti rozhodnutí vydanému v řízení o žádosti o vydání víza tomuto cizinci, jsou shora prezentované závěry bezesbýtku použitelné i v tomto případě, neboť ani v tomto případě žalobkyně nemohla být žalobou napadeným rozhodnutím zkrácena ve svých právech, neboť o jejích právech a povinnostech nebylo v řízení rozhodováno, jde o žádost podanou jejím manželem a o rozhodnutí o opravném prostředku, který podal manžel žalobkyně a nikoli ona sama. V řízení je rozhodováno výhradně o oprávnění manžela žalobkyně pobývat (vstoupit) na území ČR, nikoli o právech žalobkyně samé. I v tomto případě může být žalobkyně dotčena důsledky žalobou napadeného rozhodnutí toliko nepřímě. Žaloba je tedy podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl.

I kdyby byla žalobkyně žalobou napadeným rozhodnutím přímo ve svých právech zkrácena, musela by být její žaloba odmítnuta podle § 68 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které zvláštní zákon připouští. Tímto prostředkem je v daném případě žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza, kterou nepodala žalobkyně, ale její manžel. Měla-li by být žalobkyně zkrácena vydanými rozhodnutími přímo ve svých právech, musela by pochopitelně sama podat i zmíněný opravný prostředek, což však neučinila.

Konečně je třeba poznamenat, že žaloba by nemohla být věcně projednána ani v případě, pokud by byla podána jménem manžela žalobkyně. Podle obsahu žaloby bylo žalobou napadené rozhodnutí doručeno manželu žalobkyně dne 22. 3. 2013. Podle § 172 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, *žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout.* Žaloba odeslaná prostřednictvím datové schránky dne 6. 5. 2013 by tedy v takovém případě byla podána opožděně a soud by ji musel odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. května 2013

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu